

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

4. Considerationes ad Reuere[n]tiam huius Sac. Vtiles.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

7. Aliquos pressura alicuius tribulationis, ut per eum, cui omnia patent, ab omni aduersitate citius liberentur, & secularius protegantur.

8. Aliquos caritas, & compassio proximorum; cum pro salute uiuorū, & requie mortuorum nihil interpellet apud Patrem efficacius, quam sanguinis Domini Iesu.

PARS QUARTA.

Aliquot considerationes ad ingenerandam animis nostris reuerentiam erga hoc sacramentum, per modum meditationis vsurpanda.

1. Quis ego sum benignissime Iesu, ut desiderio apud me manendi tenearis? Num vilissimam originem meam ignoras? Non sum ex numero caelestium illarum legionum; non sum Seraphim, non Archangelus, non Angelus, nec aliquis ex sacratissimis spiritibus. Homo sum, qui ante nihil fui, ex terrae limo ducens initium. *Putredo pater meus est, mater mea, & soror mea vermis.* Quid igitur reperis in me quod te tantoperè delectet, & tecto ac domo inuitet?

2. Sed fortasse, o speciosissime forma pro filijs hominum, deliciae tuae sunt esse cum

filijs

filij hominum. Verum, nō sum ego Mo-
ses, non Abraham, nō Iacob; longē absum
à sanctitate Ioannis, à puritate Mariæ vir-
ginis, à caritate Apostolorum, à sanctorū
tuorum perfectione. Peccator sum, tua prę-
sentia indignus; qui te pro foeda voluptate
& lucro temporali non semel Iudæis ven-
didi; & ego te iam cum Iuda deosculabor?
Et velut regem Iudæorum salutans, arun-
dine, hoc est, vacuitate virtutis, & leuitate
nimia vitæ meę, caput tuum percutiam?

3. Si S. Ioannes Baptista in ventre matris
sanctificatus, vir tantus, & tam admirabi-
lis, non reputat se dignum, qui te tangat,
aut soluat corrigiam calceamenti tui: Si S.
Petrus Apostolorum Princeps pręsentiam
tuam in nauicula sua extimescens, dicit:
Exi à me Domine, quia homo peccator sum: Si
centurio indignum se ducit, sub cuius in-
tres tectum; Quomodo ego, totus in pec-
catis natus, audebo te non dicam tangere,
sed etiam in me accipere, & manducare? O
flos campi, ô liliū conuallium, panis an-
gelorum, quomodo nunc à bestia mandu-
caberis? Quomodo qui pasceris inter lilia,
pascuę locum apud me inter spinas, & tri-
bulos inuenies?

4. Si Oza Sacerdos, tantum quod arcam
testamenti attingisset, non ea qua debuit re-
uerentia & puritate, repētina morte à Deo

punitus est: Si Berfamitarum 50. millia occidit Deus, quod curiosè, & irreuerenter eandem arcam adspexissent; non erit mihi timendum, qui nō accedo ad tangendam, vel inspiciendam arcam testamenti, sed ad diuinissimum Corpus tuum, arcam scilicet veram testamenti, in qua inclusi sunt omnes thesauri sapientiæ, & potentiae Dei, complectendum, & manducandum.

5. Sed tamen memini, Domine, quia meretricem suscepisti; quia cum peccatoribus manducaſti; quia gratiores tibi multò fuerunt Magdalenaë lachrymæ, quàm Pharisæi epulæ: quia non indignatus es à muliere, profluuiò sanguinis laboranti, fimbriam vestimenti tui tangi; quia cæcos, claudos, immundos, leproſos ad te appropinquantes non reiecisti; idè ad te venio alacris & bonæ spei plenus, quod me non reijcies, nec repudiabis. Quare ô bone IESU, venientem me recipe; ac tibi per hunc mysticū panem, quem in me accipere ardeo, coniunge.

6. Si me, ô suauissime IESU, ab hac mensa iustissimus timor, quem magnitudo scelerum meorum generat, abducit, & abstrahit; ad eam spes, & amor, quem cognita miseracionum tuarum immensitas parit, inuitant, & yrgent. Scio te esse, qui dixisti;

Non

Non veni vocare iustos, sed peccatores: Et; Non est opus medico sanis, sed malè habentibus.
Ideoque Zachæo publicano tui videndi desiderio æstuanti non ostendisti te tantum, sed & eum benignè compellasti, ad eius domum accedere, cum eo agere, & māducare voluisti. Vt quid ergo de tua misericordia, bone IESU, diffidam? cur ad mēsam tuam inuitatus adire refugiam? immò, cur ad eam non actutum prouolem? In ea enim pharmacum salutis, antidotum contra infirmitates meas potentissimum porriges: In ea propinabis mihi vinum, quod germinare facit virgines, quod serpentes interimit, quod vitam mortuis restituit: In ea, si infirmus sum, confido sanandum; si debilis, confortādum; si viuus, magis viuificandum; si mortuus, ad vitam reuocandum; si tepidus, accēdendum; si ardens, inflammandum; si cæcus, illuminandum; si elusus, erigendum; si nudus, vestiendum; si sordidus, abluendum; si pauper, ditandum. Venio ergo Domine, ostende mihi faciem tuam, ingredi in domum meam; dicas, quia salus facta est domui meæ; & cur non salus illi fiet, si ad eam Saluator accesserit?